

Κ' ἡ Γιαγιά μονάχα σώπαινε. Ποιός ἀλάτισε τὸ φαῖ  
 ἄλλη μιὰ φορὰ; Ποιός τὸν ἔχυσε στὴς πλάκες τὸν  
 καφέ; ... Ὁχι! Ἐσὺ δὲν ἤσουνε, Γιαγιά! Ὁχι, ἐσὺ δὲν  
 τῶκαμες! Ὁχι! Ἐσὺ δὲν φταῖς, ἐσὺ ... εἶσαι ἄφταιστη.  
 Κ' εἶσαι ἡ μόνη μας Γιαγιά.

Κ' εἶσαι ἡ ῥίζα τοῦ σπιτιοῦ.

ΙΩ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

## “ΕΣΤΙΑΔΕΣ,”

### ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ

Γύρισε μεθυσμένος καὶ τὴν ἔδειρε  
 κ' ὕστερα τὸ μετάνιωσε καὶ κλαίει.  
 — Συχώρσέ με, ἀγάπη μου, γυναῖκα μου,  
 τῆς λέει.

Κρύβει τὴν ὄρι μέσα στὴς παλάμες του  
 καὶ κλαίει, καὶ κλαίει, καὶ κλαίει κι' ἀναστενάζει.  
 Ὅσο κρασί ἔχει πιῇ, ὅλο ἀπ' τὰ μάτια του  
 τὸ βγάζει.

### ΑΓΑΠΕΣ

Βαστᾶ ἡ μητέρα τὸ μωρὸ  
 στὴν ἀγκαλιά της.  
 Τὸ γάλα της πειὸ γλυκερὸ  
 ἢ τὰ φιλιὰ της;  
 Στέκει ὁ πατέρας σιὸ πλευρό,  
 λίγο πειὸ πέρα·  
 καὶ μιὰ κνιτάζει τὸ μωρό,  
 μιὰ τὴ μητέρα.

### ΜΗ ΒΙΑΖΕΖΑΙ

Μὴ βιάζεσαι νὰ φτιάσῃς στὴν κορφὴ  
 θαρρῶντας πῶς ἐκεῖ θὰ ξαποστάσῃς·  
 τὸ μάτι σου μὲ πόθο θὰ σιροφῇ  
 σιὸ δρόμο ποῦ μὲ κόπον θὰ περάσῃς.  
 Μὴ βιάζεσαι νὰ φτιάσῃς στὴν κορφὴ,  
 δὲν θ' ἄχῃς ποῦ νὰ πᾶς ὅταν θὰ φτιάσῃς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ